

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, ZDROWIA, OŚWIATY, SPRAW ZAGRANICZNYCH ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ

z dnia 19 września 1959 r.

w sprawie określenia szczegółowych warunków, którym powinni odpowiadać kandydaci na pomocniczych pracowników nauki w szkołach wyższych, oraz warunków i trybu ich powoływania i zwalniania.

Na podstawie art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w dalszych przepisach niniejszego zarządzenia określenie „ustawa” oznacza ustawę z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. Nr 68, poz. 336).

§ 2. Kandydat na stanowisko pomocniczego pracownika nauki w określonej katedrze szkoły wyższej powinien:

- 1) posiadać kwalifikacje moralne niezbędne do wykonywania funkcji nauczyciela i wychowawcy młodzieży,
- 2) wykazywać zamiłowanie i uzdolnienie do pracy dydaktycznej i naukowej;
- 3) posiadać kwalifikacje naukowe i zawodowe określone dla poszczególnych stanowisk w §§ 3, 4 lub 5.

§ 3. Kandydat na stanowisko asystenta oprócz warunków określonych w § 2 pkt 1—2 powinien posiadać dyplom magistra, magistra inżyniera lub lekarza albo dowód ukończenia studiów wyższych stopnia równorzędnego; lekarze kandydaci na asystentów w katedrach klinicznych akademii medycznych powinni ponadto posiadać prawo samodzielnego wykonywania zawodu lekarza.

§ 4. 1. Kandydat na stanowisko starszego asystenta oprócz warunków określonych w § 2 pkt 1 i 2 i w § 3 powinien posiadać:

- 1) co najmniej jednoroczny okres pracy na stanowisku asystenta w szkole wyższej albo
- 2) co najmniej 2-letni okres pracy naukowej w szkole wyższej w charakterze stypendysty naukowego (art. 81 ust. 1 ustawy) lub aspiranta albo pracy naukowej w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej bądź pracy zawodowej w zakresie specjalności reprezentowanej przez katedrę.

2. Lekarze kandydaci na starszych asystentów w katedrach klinicznych akademii medycznych powinni ponadto posiadać tytuł specjalisty I stopnia w danej dziedzinie medycznej bądź uzyskać zaliczenie połowy okresu specjalizacji jednostopniowej.

§ 5. 1. Kandydat na stanowisko adiunkta, oprócz warunków określonych w § 2 pkt 1 i 2 i w § 3, powinien posiadać stopień naukowy doktora w rozumieniu art. 78 lub art. 144 ustawy oraz:

- 1) co najmniej 4-letni okres pracy dydaktycznej lub naukowej w szkole wyższej (również w charakterze stypendysty naukowego lub aspiranta) albo
- 2) co najmniej 5-letni okres pracy naukowej w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej albo pracy zawodowej w zakresie specjalności reprezentowanej przez katedrę.

2. Lekarze kandydaci na adiunktów w katedrach klinicznych akademii medycznych powinni ponadto posiadać tytuł specjalisty II stopnia w danej dziedzinie medycyny.

§ 6. 1. Gdy w szkole wyższej zachodzi potrzeba zatrudnienia nowego pracownika na stanowisku pomocniczego pracownika nauki w określonej katedrze, dziekan wydziału na wniosek kierownika zainteresowanej katedry, po uzyskaniu

zgody rektora na obsadzenie wolnego etatu, ogłasza w szkole o wakuującym stanowisku i wzywa osoby zainteresowane do składania w dziekanacie podań w wyznaczonym terminie.

2. Osoby ubiegające się o przyjęcie ich na stanowisko pomocniczego pracownika nauki przy określonej katedrze obowiązane są dołączyć do podania dokumenty, opinie i zaświadczenia wykazujące spełnianie warunków określonych w § 2—5 zarządzenia.

3. Po upływie terminu wyznaczonego do składania podań dziekan wydziału przekazuje otrzymane podania wraz z dokumentami kierownikowi właściwej katedry w celu wysunięcia spośród osób ubiegających się o przyjęcie kandydata posiadającego najlepsze kwalifikacje; kierownik katedry może żądać od osób, które złożyły podania, dodatkowych informacji, dokumentów, opinii lub zaświadczeń.

4. Kierownik katedry po wysunięciu kandydata przekazuje dziekanowi wydziału konkretny wniosek i zwraca mu jednocześnie wszystkie otrzymane w tej sprawie podania i dokumenty.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, powinien zawierać:

- 1) informacje o osobie kandydata (wiek, ukończone studia, dotychczasowa praca zawodowa, opinia dotychczasowego zakładu pracy);
- 2) szczegółową charakterystykę przydatności kandydata na stanowisko pomocniczego pracownika nauki (poziom i zakres wiedzy, umiejętność prowadzenia pracy dydaktycznej, uzdolnienia do pracy naukowej, ocena postawy moralnej i społecznej kandydata);
- 3) określenie, na jakie stanowisko należy kandydata powołać (asystent, starszy asystent, adiunkt);
- 4) informacje o innych osobach, które złożyły podania.

6. Dziekan wydziału po otrzymaniu wniosku kierownika katedry (ust. 4) kieruje wniosek na posiedzenie rady wydziału; jeżeli wniosek dotyczy powołania kandydata na stanowisko adiunkta, dziekan przed skierowaniem sprawy na radę wydziału przekazuje wniosek wraz ze wszystkimi podaniami i dokumentami do recenzji wybranego przez niego samodzielnego pracownika nauki.

7. Rada Wydziału po zaznajomieniu się z wnioskiem kierownika katedry i wysłuchaniu opinii dziekana bądź recenzenta co do kwalifikacji innych osób, które złożyły podania, decyduje w głosowaniu tajnym co do skierowania do rektora wniosku w sprawie powołania przedstawionego przez kierownika katedry kandydata na stanowisko asystenta, starszego asystenta lub adiunkta na okres oznaczony. Do ważności uchwały wymagana jest zwykła większość głosów przy obecności co najmniej połowy członków rady wydziału.

§ 7. Dziekan wykonując uchwałę, o której mowa w § 6 ust. 7, przedstawia rektorowi wniosek o powołanie kandydata na określone stanowisko pomocniczego pracownika nauki, załączając następujące materiały i dokumenty:

- 1) podanie kandydata o powołanie na stanowisko;
- 2) opinię i wniosek kierownika katedry (§ 6 ust. 5 pkt 2);
- 3) opinię recenzenta (§ 6 ust. 6);

3) odpis protokołu posiedzenia rady wydziału wraz z podaniami i dokumentami wszystkich osób, które ubiegały się o przyjęcie;

4) dokumenty personalne w oryginałach lub odpisach (świadczenie urodzenia, dyplomy ukończenia studiów i uzyskania tytułów zawodowych oraz stopni naukowych, życiorys, ankieta personalna, dokumenty dotyczące stanu rodzinnego).

§ 8. 1. Wniosek wraz ze wszystkimi materiałami, o których mowa w § 7, rektor przekazuje senackiej komisji do spraw pomocniczych pracowników nauki i po uzyskaniu od niej opinii decyduje o powołaniu kandydata.

2. Powoływanie na określone stanowisko pomocniczego pracownika nauki powinno być dokonywane w zasadzie z początkiem roku szkolnego lub z początkiem semestru na odpowiednie okresy określone w art. 98 ustawy.

§ 9. Pismo nominacyjne rektora wręcza kandydatowi dziekan w obecności pracowników katedry, po czym mianowany pomocniczy pracownik nauki składa ślubowanie.

§ 10. 1. Pomocniczy pracownik nauki powołany na czas określony w art. 98 ust. 1 i 2 ustawy podlega okresowej ocenie kwalifikacyjnej dokonywanej przez radę wydziału po wysłuchaniu sprawozdania kierownika katedry, a jeżeli chodzi o powołanie na stanowisko adiunkta lub dalsze zatrudnienie adiunkta — także opinii koreferenta wyznaczonego przez dziekana spośród samodzielnych pracowników nauki.

2. Terminy dokonywania ocen kwalifikacyjnych ustala rektor z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 3 i 4.

3. Oceny kwalifikacyjnej pomocniczego pracownika nauki dokonuje się co najmniej raz w każdym okresie (jednorocznym, trzyletnim), na który pracownik został powołany.

4. Wysonięcie wniosku w sprawie powołania na dalszy okres na tym samym stanowisku oraz w sprawie powołania na wyższe stanowisko lub nieodnowienia stosunku służbowego musi być poprzedzone dokonaniem oceny kwalifikacyjnej.

§ 11. 1. Opinia kwalifikacyjna kierownika katedry powinna obejmować całokształt informacji o pracy pomocniczego pracownika nauki w okresie kwalifikacyjnym, a w szczególności:

- 1) dane dotyczące prowadzonej pracy naukowej (przebieg studiów doktoranckich, inne konkretne rezultaty pracy naukowej) i ocenę rozwoju naukowego;
- 2) charakterystykę pracy dydaktycznej (rodzaj zajęć, tematyka, metoda i poziom prowadzenia zajęć) i ocenę kwalifikacji pedagogicznych;

3) ocenę kwalifikacji moralnych i postawy społecznej kandydata.

2. Jednocześnie z oceną kwalifikacyjną kierownik katedry przedstawia wniosek w sprawie ponownego powołania na tym samym stanowisku, powołania na wyższe stanowisko lub zwolnienia ze stanowiska.

§ 12. Rada wydziału — po wysłuchaniu opinii i wniosków oraz po przeprowadzeniu dyskusji — formułuje ocenę pracy naukowej i dydaktycznej pomocniczego pracownika nauki i w zależności od wyniku oceny podejmuje uchwałę o skierowanie do rektora wniosku w sprawie powołania na wyższe stanowisko, ponowienia powołania na tym samym stanowisku lub nieodnowienia stosunku służbowego po upływie terminu, na który stosunek ten został zawarty.

§ 13. 1. Dziekan — wykonując uchwałę rady wydziału, o której mowa w § 12 — przedstawia rektorowi właściwy wniosek wraz z dokumentacją.

2. Przepisy §§ 7 i 8 mają odpowiednie zastosowanie do wniosków w sprawie ponowienia powołania na tym samym stanowisku lub powołania na wyższe stanowisko.

3. Przy wysuwaniu wniosków w sprawie ponownego powołania na to samo stanowisko nie wlicza się do okresu dotychczasowego zatrudnienia na tym stanowisku dłuższych niż 6 miesięcy okresów niepełnienia obowiązków z powodu choroby lub innych ważnych przyczyn.

4. Decyzje rektora w sprawie powołania na wyższe stanowisko, ponownego powołania na to samo stanowisko lub nieodnowienia stosunku służbowego po upływie terminu, na który został zawarty — powinny być doręczone zainteresowanemu na 2—3 miesiące przed upływem okresu, na który pracownik został powołany.

5. Od decyzji wymienionych w ust. 4 przysługuje pomocniczemu pracownikowi nauki odwołanie do ministra w trybie art. 98 ust. 5 ustawy w nieprzekraczalnym terminie 30-dniowym.

6. Jeżeli wniosek dotyczy nieodnowienia stosunku służbowego na nowy okres przewidziany w art. 93 ustawy, rektor podejmuje decyzję po zasięgnięciu opinii senackiej komisji do spraw pomocniczych pracowników nauki.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Golański*

Minister Zdrowia: *R. Barański*

Minister Oświaty: *W. Bieńkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *M. Naszkowski*

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej: w z. *M. Jekiel*

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 10 października 1959 r.

w sprawie ustalenia liczby mandatów dla członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z wyboru reprezentujących główne kierunki studiów w poszczególnych typach szkół wyższych.

Na podstawie § 3 ust. 2 regulaminu Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1959 r. w sprawie regulaminu Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (Monitor Polski Nr 83, poz. 437), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się liczbę mandatów dla członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego z wyboru, reprezentujących główne kierunki studiów:

1. na uniwersytetach:
 - 1) kierunek humanistyczny 7
 - 2) „ matematyczno-przyrodniczy 6

2. na politechnikach	12
3. w wyższych szkołach rolniczych	4
4. w wyższych szkołach ekonomicznych	2
5. w akademiach medycznych:	6
1) kierunek lekarski	2
2) „ farmaceutyczny	1
6. w wyższych szkołach pedagogicznych	1
7. w wyższych szkołach wychowania fizycznego	3
8. w akademiach wojskowych	3

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Golański*